Lezing donderdag 19-5-2022:

Presentatie Antarctica door Ethel Borggreven-PLoum.

Ethel Borggreven-Ploum heeft een reis gemaakt aan boord van een expeditie schip naar de Falklandeilanden, South Georgia en het Antarctische schiereiland.
Zij vertelt haar reiservaring over haar 3-weekse trip naar de Falklandeilanden, South Georgia en het Antarctisch schiereiland.

Zie hiernaast de route.

Zij vertelt enthousiast haar persoonlijke verhaal met educatief tintje over het dierenleven dat hier te vinden is, zoals de zuidelijke rotspinguïn, de koningspinguïn, de reuzenalbatros, de zeeolifant, de krabbeneter en andere dieren.
Tevens besteedt ze aandacht aan enkele feiten over de genoemde gebieden, de bescherming ervan en omgevingskenmerken in dit gebied variërend van grasland tot ijsberg.
Zij ondersteunt haar presentatie met mooie natuur- en landschapsfoto's uit eigen collectie.

De Falklandeilanden.

Het is een dunbevolkte eilandengroep in de zuidelijke Atlantische Oceaan of Argentijnse Zee, ten oosten van zuidelijk Argentinië.
De eilanden vormen een Brits overzees gebiedsdeel. Met een landoppervlakte van 12.173 km².
De eilanden hebben samen ongeveer de grootte van Vlaanderen. Argentinië maakt aanspraak op de eilandengroep, hetgeen in 1982 leidde tot de Falklandoorlog.
Er zijn geen bossen en geen bouwland; 99 procent van het land is weiland en rots.

West Point Island met de Wenkbrauwalbatros.

In vergelijking met de reuzenalbatros heeft de wenkbrauwalbatros volledig zwarte bovenvleugels en een donkere band op de staart. Ze zijn ook kleiner.
Spanwijdte: 240 cm Lengte: 83-93 cm Gewicht: 2,9-4,6 kg.

En de Magelhaenpinguïn.

De Magelhaenpinguïn is 70 tot 76 cm lang en weegt 4 tot 6 kg.
Deze pinguïn lijkt sterk op de zwartvoetpinguïn en de humboldtpinguïn het is een zwart en wit gekleurde zeevogel met een doorlopend band over buik en borst.
De magelhaenpinguïn heeft op de bovenborst een dubbele band die de andere Spheniscus-soorten missen.

Deze pinguïns leven van kleine visjes die ver in zee in scholen voorkomen zoals bepaalde soorten ansjovis en verder schaaldieren.

Port Stanley is de hoofdstad van de Falkland-eilanden.

De Christ Church Cathedral in Port Stanley is een Anglicaanse kathedraal.

De zuidelijke rotspinguïn.

Deze pinguïn heeft een opvallende zwart-gele kuif, een oranje snavel en opvallende roze poten.
Hij leeft onder andere rond het zuidelijk halfrond en leeft vaak dicht bij andere vogels, zoals de keizeraalscholvers. Hij wordt 50 centimeter groot en zijn vleugels zijn gestroomlijnd waardoor hij snel kan zwemmen. De kolonies zijn vaak erg luidruchtig. Ze gebruiken soms ongebruikte nesten van albatrossen of aalscholvers. Het vrouwtje legt standaard twee eieren per keer.
Ze broeden op rotsen en komen hier door te springen van rotsblok naar rotsblok.

South Georgia.

Zuid-Georgia ligt 1450 km van Port Stanley. Het is inmiddels weer nagenoeg een onbewoond eiland in de eilandengroep de Zuidelijke Sandwicheilanden. Lengte 170 km, Breedte 2 tot 40 km.

de koningspinguïn.

De koningspinguïn is een pinguïnsoort die eilanden rond Antarctica bewoont en in grote kolonies broedt. Deze is op de keizerspinguïn na de grootste pinguïnsoort. Deze twee pinguïnsoorten zijn nauw met elkaar verwant. De koningspinguïn eet voornamelijk vis, krill en inktvis.

De Stormbandpinguïn.

Deze pinguïn zie je ook vaak op grote ijsbergen in open zee. Tijdens de winter verlaten ze hun broedkolonies en verhuizen naar gebieden ten noorden van het pakijs of ze blijven op zee tot het opnieuw lente wordt. Ze zijn gemakkelijk te herkennen aan hun wit gezicht en de smalle zwarte lijn die over hun wangen en keel loopt (vandaar hun naam Stormband). De snavel is zwart.
De voortplanting: Aan land bouwen ze cirkelvormige nesten van stenen, waarin ze twee eieren leggen. Die worden om de beurt door beide ouders uitgebroed. Elke zes dagen wisselen ze af.
Af en toe broeden ze ook op ijsbergen, maar ze verkiezen ijsvrije plekken. Na 37 dagen komen de kuikens uit. Ze hebben een donzige grijze rug en een witte voorkant. De kuikens blijven 20 tot 30 dagen in het nest alvorens ze naar **de crèche** gaan (zie foto hieronder). Wanneer ze 50 tot 60 dagen oud zijn, beginnen ze te ruien, krijgen ze een verenpak en gaan ze naar zee.

De Reuzenalbatros.

Zijn vleugelspanwijdte is 254-363 cm (geen enkele andere vogel heeft een grotere vleugelspanwijdte) Lengte: 107-135 cm Gewicht: 6,35 tot 11,3 kg.
Jonge reuzenalbatrossen hebben bruine veren, die naarmate ze ouder worden steeds witter worden. Eerst wordt het lichaam wit, vervolgens de bovenzijde van de vleugels. Van daaruit kleuren de hele vleugels wit behalve de punten. Ook de staart behoudt wat zwart.

De krabbeneter of krabbenrob

Is een zeehond die voorkomt rond Antarctica. Het is waarschijnlijk het meest algemene zeeroofdier. Hij behoort tot de onderfamilie der zuidelijke zeehonden. De krabbeneter is gespecialiseerd in het jagen op krill, niet op krabben.

Gewicht: 200 – 300 kg (Volwassen) Lengte: 2 – 2,5 m (Volwassen)

Antarctica

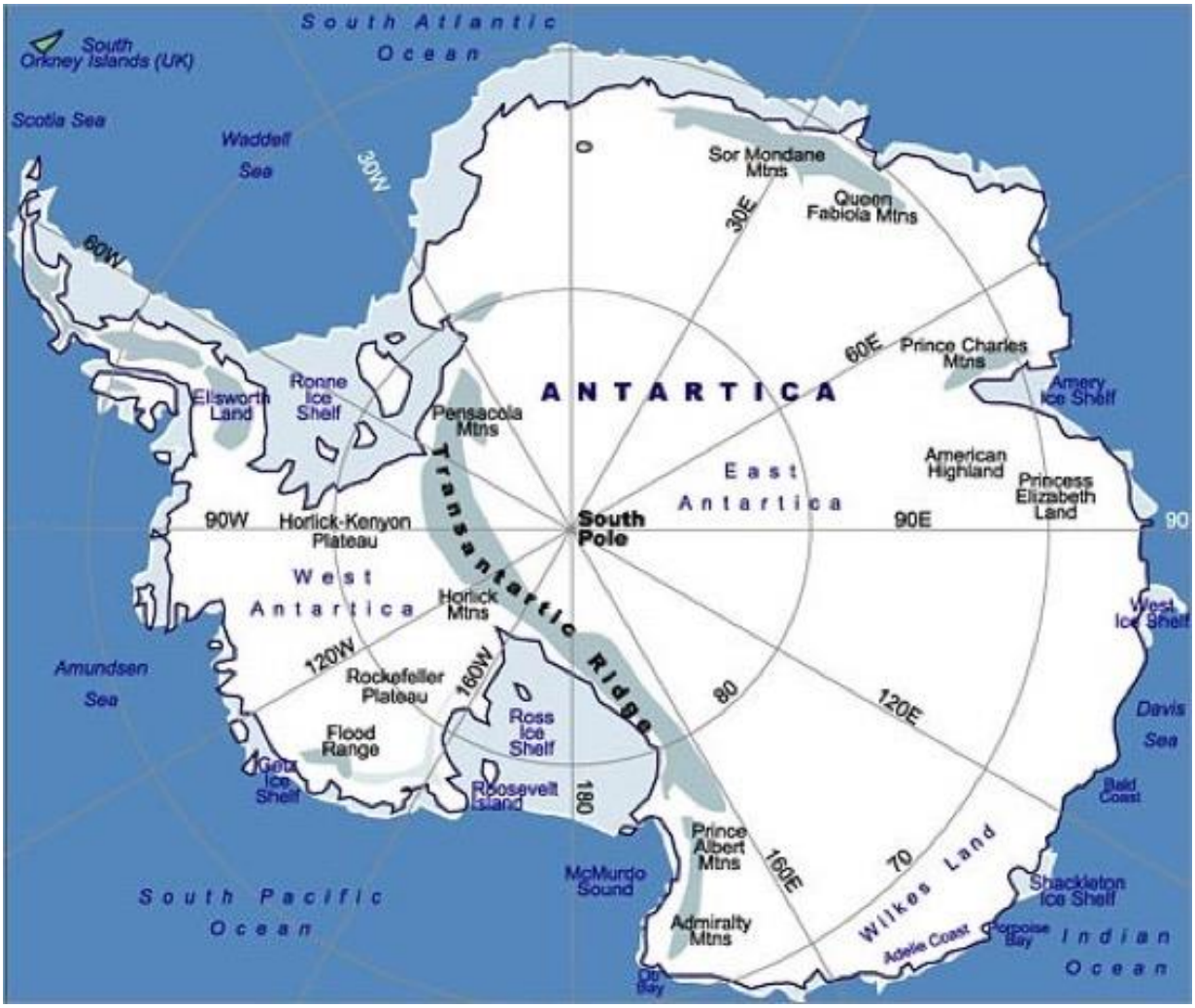

Antarctica is het koudste continent op aarde.
Het binnenland heeft een lange en koude winter waarbij het gemiddeld −40 tot −60 °C is.
In de korte zomer wordt het daar gemiddeld niet warmer dan −20 °C.
Aan de kust en op het Antarctisch Schiereiland is het minder koud. In de winter is het daar gemiddeld −10 tot −30 °C, afhankelijk van de locatie, terwijl in de zomer de temperatuur gemiddeld iets onder tot rond het vriespunt ligt.

Het Antarctisch Schiereiland is het meest noordelijk gelegen gedeelte van het vasteland van Antarctica, het 'warmste' gedeelte van Antarctica en vroeger ook Palmerschiereiland genoemd.
Het schiereiland is omgeven door veel eilanden, met daartussen vaarwegen zoals de Gerlachestraat en het door steile wanden omsloten Lemairekanaal.
Regelmatig zijn hier walvissen te zien of te horen.

Langs de kusten van Antarctica leven echter vele dieren, waaronder pinguïns, walvissen, zeehonden en zeevogels.
De wateren rond Antarctica zijn rijk aan voedsel. De basis van dit voedsel wordt gevormd door plankton. Dit plankton wordt weer gegeten door krill.
Krill vormt op zijn beurt het hoofdvoedsel voor de walvissen, die er vele tonnen per dag van naar binnen werken.

Op de eilanden broeden op ijs- en sneeuwvrije plaatsen Adélie-, ezels- en stormbandpinguïns en zuidpoolkippen. Op de stranden luieren pels- en Weddellrobben.

de Ezelspinquin

de Stormbandpinquin

De enige bloeiende planten die er thuishoren zijn Deschampsia antarctica en Colobanthus quitensis, daarnaast zijn er een aantal mossen en korstmossen.

Het Antarctisch Schiereiland wordt algemeen beschouwd als één van de mooiste gebieden ter wereld.

Spectaculaire berglandschappen met besneeuwde pieken, massieve gletsjers, weidse open luchten, enorme ijsbergen zo hoog als een flatgebouw en de grootste variëteit aan Wildlife in heel Antarctica.

Via Zodiak gingen ze weer aan land.

Het was een interessante lezing. D.m.v. natuurfoto's uit eigen collectie, waarvan ik enkele hiervan in dit verslag heb geplaatst.
En enkele korte video's ook uit eigen collectie en haar eigen verhaal maakte Ethel deze presentatie zeer levendig voor ons.